

Суб'єкт права на конституційну скаргу – Чемоданов Леонід Васильович – звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням визнати такою, що не відповідає статтям 8, 17, 26, 62, 92 Конституції України (є неконституційною) частину двадцять другу статті 5 Закону України „Про правовий статус іноземців та осіб без громадянства“ від 22 вересня 2011 року № 3773–VI (зі змінами) (далі – Закон № 3773), за змістом якої: *„Технічний опис, зразки бланків посвідки на постійне проживання та посвідки на тимчасове проживання, порядок оформлення, видачі, обміну, скасування, пересилання, вилучення, повернення державі, визнання недійсною, знищення посвідки на постійне проживання та посвідки на тимчасове проживання встановлюються Кабінетом Міністрів України“* – у частині делегування Кабінету Міністрів України повноважень визначати підстави та порядок скасування та визнання недійсною посвідки на тимчасово проживання, як таку, що не містить чітких законодавчих критеріїв та суперечить принципу правової визначеності.

Заявник твердить, що застосування оспорюваного припису Закону № 3773 у його справі призвело до порушення статі 8 Конституції України (принципу верховенства права та юридичної визначеності); статті 17 Конституції України (обов'язку держави щодо захисту суверенітету); статті 19 Конституції України (межі повноважень органів державної влади); статті 26 Конституції України (прав і свобод іноземців); статті 62 Конституції України (презумпції невинуватості); статті 64 Конституції України (обмеження прав виключно законом); статті 92 Конституції України (виключність закону). Автор клопотання вважає, що частина двадцять друга статті 5 Закону № 3773 не відповідає Основному Закону України, оскільки створює механізм свавільного позбавлення особи правового статусу без належних гарантій судового захисту та всупереч презумпції невинуватості; зазначає про порушення принципу „належного урядування“.